

res Natur kun høre hjemme i Udvalget, paa det forberedende Stadium, men derimod ikke her i Saalen. Man kan ganske usforvarende komme ind derpaa, og naar først et æret Medlem har fremdraget et Punkt, saaledes som det stete igaar, saa er det vanskeligt ganske at affjære Andre fra at replikere, saaledes som det stete igaar med den høitærede Finansminister; men jeg vil advare ærede Medlemmer mod oftere at komme ind paa denne Wei.

B. Holm: Det er fuldstændig rigtig, men det forekommer mig, at den ærede Minister opholdt sig temmelig længe ved, hvad han havde udtalt i Udvalget, og det forekommer mig, at man er noget uheldig stillet der over for, naar man ikke kan komme til at udtale sin personlige Opfattelse af Ministerens Stilling.

Formanden: Al Ting har sin Grænse, og det ærede Medlem vil vistnok erkende, at naar den ærede Minister kom ind herpaa, var det kun, fordi han var foranlediget ved, hvad der var passeret igaar.

B. Holm: Ja, men det forekommer mig, at Diskussionen idag har taget en saadan Vending, at jeg næsten ikke veed, hvorledes man skal udtale sig om Lovforslagets Enkeltheder, uden at komme til at holde sig til den ærede Ministers Udtalelser baade her og i Udvalget, idet han i Stedet for at gaa ind paa selve Lovforslagets Enkeltheder, har holdt sig til forskellige finansielle Betragtninger. Man har talt om Forbrugsgjenstande, og der kommer jeg igjen i samme Forlegenhed, at jeg ikke tør nævne, hvorledes den ærede Ministers Stilling er, da han ikke har nævnt det her idag, og jeg kan altsaa heller ikke komme ind paa at begrunde, hvorfor forskellige ærede Medlemmer ere komne til at indtage en Stilling, som de ellers ikke vilde have indtaget, naar de ikke havde hørt den ærede Ministers Udtalelser i Udvalget. Jeg maa imidlertid være ganske enig med den ærede Formand i, at det ikke er en Skik, der pleier at være almindelig, at omtale, hvad der er foregaaet i Udvalgene, og jeg finder det heller ikke rigtig; men jeg tror, at naar man her under denne Sags Behandling har været nødt til at komme noget ind derpaa, har den ærede Finansminister selv nogen Skyld deri. Efter den Betragtning, som den ærede Minister gjorde gjældende i Dag, vilde det ligefrem være pæfælsomt at gaa ind paa selve Enkelthederne, og jeg skal derfor ganske simpelt henholde mig til Principerne. Jeg vil da tillade mig at spørge den ærede Minister, om han er tilbøielig til at ville gaa ind paa Tanken om at ophæve Tolden paa Livsfornødenhederne, og om den ærede Minister kunde være tilbøielig til at modtage Fleritalsforslagene, naar man viste ham en Wei, ad hvil-

ken han kunde faae Indtægtsafgangen erstattet. Jeg tror, at det vil blive absolut nødvendigt for en videre Forhandling med den ærede Minister at faae hans Standpunkt klaret. Jeg ser ikke nogen Udvei for Thingets Medlemmer til at komme ud af denne Stilling overfor den ærede Minister, uden at man faar et bestemt Svar af ham, og jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg er tilbøielig til ikke at ville omtale et eneste af Ændringsforslagene, indtil man faar hørt, om den ærede Minister overhovedet er tilbøielig til at gaa ind paa nogenformelt Forandring. Jeg skal derfor slutte med disse Bemærkninger, idet jeg, som sagt, ikke kan se, at det vil føre til nogenformelt Nytte at komme ind paa selve Ændringsforslagene.

Mork: Det er en Bemærkning, jeg vil gjøre ligeoverfor den ærede Ordfører. Jeg havde mindst ventet, at han netop skulde ville anvende den Methode imod mig, som jeg igaar aldeles udtryffeligt reserverede mig imod, nemlig at ville ud en eller to enkelte af de Sæfser, som jeg tillige med et andet æret Medlem har stillet for at vise, at naar de sammenholdes med andre Positioner i Taxisen, kommer der en lidt større Beskyttelse ud for visse Saandværk, end Tilfældet nu er. De paapegede Tilfælde have vi i Øvrigt ingenlunde overset, men foreløbig ladet dem staa, for at undgaa Bidtøflighed; thi min Hovedgrundsetning har jeg selv altfor tydelig udtalt, at det er ikke min Mening under nogen Omstændighed at gaa videre, end man nu er, og jeg har ligeledes sagt, at ved Behandlingen af Enkelthederne i vore Forslag vil en Hjælp være fornøden, og en Underhandling med Regjeringen for at komme til endelig Klarhed derom, og at jeg for mit Vedkommende i fuldeste Maaal var villig til at rette mig efter de Oplysninger, der maatte fremkomme. Følgen deraf er ganske simpel den, at de ærede Medlemmer, som maatte være tilbøielige til i det Hele at slutte sig til Grundtanken i de Forslag, vi have stillet, behøve ikke i mindste Maaade at være bange for, at de fornødne Ændringer, dersom vore Forslag skulle blive vedtagne, og Beskyttelsen derved blive gjort større, end den er, vilde blive bragte ind ved en senere Behandling, idet nemlig, naar først vore Forslag blive vedtagne, naturligvis saavel den ærede Minister, som det ærede Flerital i Udvalget, vil ligefrem blive nødt til at behandle vore Forslag. Den ærede Minister anser det nu ikke for fornødent i nogen Henseende at tage Hensyn til dem, fordi han skjønner, at han har Flerittallet i Thinget med sig i dette Punkt, og skjøndt jeg tror, der handles meget urigtigt dermed, vil der altsaa ingen Behandling finde Sted af disse Forslag, og ingen Forhandling om dem, — hvis det kan ske, og det vil dog mulig ske, at disse Forslag efterhaanden vinde nogen større Tilslutning her i Thinget — selv om det saa ikke bliver no-